

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 397 af 28. December 1916 om kommunale Dyrtidsforanstaltninger blev der givet Kommunerne Bemyndigelse til med Statstilskud at træffe Foranstaltninger til Lindring af Dyrtiden i Tidsrummet indtil 31. Marts 1918. Forholdenes Udvikling i det siden Lovens Udfærdigelse forløbne Tidsrum har imidlertid medført, at der tiltrænges supplerende Bestemmelser med Hensyn til de kommunale Dyrtidsforanstaltninger; i denne Henseende er i Øjeblikket særlig Spørgsmaalet om Befolkningens Forsyning med Brændsel traadt i Forgrunden. Fra Statsmagtens Side har man tilstræbt at søge fremskaffet den fornødne Mængde af indenlandsk eller udenlandsk Brændsel, men det vil efter Ministeriets Formening være nødvendigt til Brændselsspørgsmaalets Løsning, at der i højere Grad, end hjemlet ved den nugældende Dyrtidslov, stilles Statsmidler til Kommunernes Raadighed til Nedsættelse af Brændselspriserne.

Man har tænkt sig, at dette rettest kunde finde Sted derved, at Statstilskuddet til saadanne Foranstaltninger fastsattes til to Trediedele af Kommunernes Udgifter, ikke alene — saaledes som efter den nugældende Lov — naar Foranstaltningerne foretages til Fordel for de ved Dyrtiden vanskeligt stillede Personer, men ogsaa i Tilfælde, hvor Foranstaltningerne foretages til Bedste for hele Kommunens Befolkning, og man har endvidere ment, at Kommunerne ikke burde tilpligtes til i hvert enkelt Tilfælde at indhente Indenrigsministeriets Samtykke til Foranstaltninger af denne Art, men at der kunde gives Kommunalbestyrelserne en Bemyndigelse til indenfor et fastsat Maksimumsbeløb selv at træffe Bestemmelse desangaaende.

Selv om Statens Tilskud til Kommunernes Dyrtidsforanstaltninger forøges gennem Bestemmelserne i nærværende Forslag, vil Kommunernes egne Udgifter til saadanne Foranstaltninger dog blive meget betydelige, og det synes derfor ønskeligt, at der gives Kommunerne Adgang til gennem Tillægsskatten at erholde Dækning for Beløbene, uden at det skal være nødvendigt at lægge saa stor Tillægsskat paa

de forholdsvis mindre Indtægter, som den nugældende Lovs Regler i adskillige Kommuner medfører. Til Opnaelse af dette Formaal og for overhovedet at give Kommunerne større Bevægelsesfrihed foreslaas det at give dem Bemyndigelse til at udskrive progressiv personlig Tillægsskat i Stedet for at udskrive Tillægsskatten som en procentvis lige stor Forhøjelse af de paalignede ordinære personlige Skatter.

Med Hensyn til de Ønsker, som har været fremme i de kommunale Organisationer med Hensyn til Dyrtidsloven, henvises til de Udtalelser, som vedtoges paa det almindelige danske Købstadmøde i Juni 1917 (Bilag 1), og paa det i September 1917 afholdte Delegeretmøde af Foreningen af kommunale Hjelpekasser i Byerne (Bilag 2) samt paa det i Oktober 1917 afholdte Delegeretmøde i Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse (Bilag 3). Over Indholdet af Købstadforeningens Henvendelse har man udbedt sig en Udtalelse fra de samvirkende Sogneraadforeninger, hvis Svarskrivelse aftrykkes som Bilag 4, og fra Amtsraadforeningen, hvis Svar endnu ikke er indkommet. I Overensstemmelse med det af Bestyrelsen for de samvirkende Sogneraadforeninger udtalte Ønske har man indhentet den som Bilag 5 aftrykte Erklæring fra Statistisk Departement angaaende Forholdet mellem Prisstigning for Livsfornödenheder og Stigning af Arbejds løn.

Som Bilag 6 aftrykkes endelig et fra Odense Byraad modtaget Andragende angaaende Statshjælp til Kommunens Brændselsforanstaltninger, hvilket Andragende formentlig vil kunne imødekommes ifølge de foreslaaede Bestemmelser.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 2.

Af de Ministeriet foreliggende Oplysninger fremgaar, at man i forskellige Kommuner har ønsket i Henhold til Dyrtidsloven at kunne træffe Foranstaltninger til Nedsættelse af Prisen for Belysningsmidler til